

Sílvia Pérez Cruz: tota mestria

La palafrugellenca va oferir ahir un concert a la sala Barts en el marc de ?32 Voll-Damm Festival de Jazz de Barcelona | L'artista hi va presentar l'espectacle 'Abril 2020' amb Aleix Tobías i sis joves artistes

Sílvia Pérez Cruz | Jordi Calvera / Voll-Damm Festival de Jazz de Barcelona

No són pocs els concerts de **Sílvia Pérez Cruz** als quals he tingut la sort d'assistir, i no cal dir que sempre és un plaer escoltar-la i veure-la en directe. I no només per la seva mestria vocal i el color de què dota cadascuna de les cançons que interpreta i compon -tot i que n'és un gran part, és clar-, sinó també per com de ben rodejada puja sempre dalt l'escenari, amb músics de primeríssim nivell. Dit i establert això, l'espectacle d'ahir va ser especialment interessant, amb una **Pérez Cruz** de mestra de cerimònies, humil i generosa, compartint tarima amb una gran banda; gran de format, i gran de qualitat, però no d'edat, ja que tots -excepte ella mateixa i **Aleix Tobías**-eren músics i músiques ben joves que no arriben a la trentena.

Amb frases com ?l'art, per a mi, és llibertat? o ?si us plau, deixeu-nos expressar lliurement? -fent clara referència a **Pablo Hasél**, empresonat aquell mateix dia-, **Pérez Cruz** va donar inici al concert. Tot i que el bolo d'ahir era la presentació d'un seguit de cançons inèdites -i això que durant el 2020 ha publicat dos discos- composades durant el confinament, el recital va arrencar amb un fragment del tema de **Simon & Garfunkel** ?The Sound Of Silence? (inclòs al disc en directe amb **Marco Mezquida**, *MA. Live In Tokyo* (<https://www.enderrock.cat/noticia/21120/ma-magia-entre-silvia-perez-cruz-marco-mezquida-disc-directe>) (Universal Music, 2020)).

El primer bloc del concert va engegar-se amb la inèdita ?Ell no vol que el món s'acabi?, mentre la banda anava apareixent per l'escenari i sumant-s'hi, per acabar interpretant "Estimat" -peça recollida a *Farsa (género imposible)* (<https://www.enderrock.cat/noticia/21728/silvia-perez-cruz>

farsa-te-veure-amb-meua-essencia-miro-creo) (Universal Music, 2020). L'artista va explicar tot seguit, a la sala Barts, que va ser la mateixa organització del Voll-Damm Festival de Jazz de Barcelona en què s'inscrivía el concert, qui li va proposar de fer un directe amb un grup de joves músics barcelonins. La iniciativa la va captivar, tot i que es va afanyar a aclarir que ella no pensa en l'edat?, sinó que realment li agraden molt els músics amb qui compartia escenari. De fet, alguns d'ells tenia més sentit que mai que hi fossin, ja que moltes de les cançons que comprenien aquest primer bloc havien estat compostes i dedicades per a ells: com 'Planetes i orenetes' per **Tobías**, o 'O Mar Pinto o Seu Nome?', per la magnífica segona veu -i també acordionista-, **Marina Sala Sáez**.

Lucas Delgado, Sílvia Pérez Cruz, Juan Pastor, Darío Barroso i Aleix Tobías a la sala Barts Foto: Jordi Calvera / Voll-Damm Festival de Jazz de Barcelona

I és que tot aquest primer bloc va ser de cançons-regal, sovint d'aniversari per a amics nascuts a la primavera i que es trobaven lluny en aquests inicis de 2020 confinats. La primera que va entonar va ser 'La flor?', dedicada a la seva amiga, i referenciada durant la cançó, Ann. Del tema ja n'havíem pogut escoltar algun fragment per xarxes (https://www.instagram.com/p/CHSekEDKpwq/?utm_source=ig_web_button_share_sheet), però va vibrar i créixer amb l'acompanyament de tota la banda, de la mateixa manera que ho va fer 'Els dracs busquen l'abril?', que l'artista va dedicar a la seva mare i a la seva germana: 'aquelles persones a qui els creixen més les flors?'. La cançó, composta el 22 d'abril de 2020 i compartida el mateix dia de Sant Jordi (<https://www.youtube.com/watch?v=1ilwsueigQ0>), va agafar cert aire de ranxera amb els arranjaments del pianista de la nit, **Lucas Delgado**, i els cors de tota la banda que abraçaven la veu de **Pérez Cruz**.

Probablement la raó rau precisament en el motiu que va dur a **Pérez Cruz** a compondre tots aquests temes, però m'atreveria a dir que és el repertori més animat que li hem sentit en anys, acostumats a la seva intensitat i vulnerabilitat musicada. Però que aquesta frase no us enganyi: la seva veu va saber emocionar tant com sempre. En part, gràcies a la seva expertesa, que va fer palesa distribuïnt amb cura i intenció els moments de les absolutes i corprenedores filigranes que

és capaç de fer amb la veu, i combinant els moments de màxima intensitat amb el xiuxieig. També, potser, hi tenia alguna cosa a veure la força dels joves músics, que són ben bé del bo i milloret de la nova fornada que emplenarà el panorama: a més dels ja esmentats **Lucas Delgado** i **Marina Sala**, també **Darío Barroso** (guitarra), **Juan Pastor** (contrabaix), i Laia (violí i veu) i Flavia Escartín (violoncel i veu) (**Escarteen Sisters**).

D'emoció, com deia, en vam tenir una bona dosi amb els últims temes amb què es va tancar aquest primer bloc. Començant per la intensa i romàntica ?The Man Of The Trees?, dedica a **Delgado**, seguint per la cançó per a **Marina Sala**, i acabant pel que, sens dubte, va ser un dels moments més formidables de la vesprada. **Pérez Cruz** va explicar com **Delgado** havia recuperat una cançó que van compondre i escriure el seu pare, **Castor Pérez**, i la seva mare, Glòria Cruz -menys coneguda que ?Vestida de nit?, però igualment bonica-: ?Temps perdut?. I així, només a piano i veu, interpretant al costat l'un de l'altre, la música va començar a cantar plena d'emoció amb **Delgado**. Tot el tema va ser un espectacular vaivé d'emocions i desplegaments de virtuositat, i va acabar enlairat amb un final a cappella, amb una estrofa cantada a duet i una darrera amb tota la banda fent la segona veu.

Els descobriments de la nit

No obstant això, el punt més especial de la cita, per inusual, va ser el segon bloc. La darrera meitat del concert va estar íntegrament dedicada a cadascun dels membres de la banda, que van anar presentant, un per un, un tema propi. La primera a mostrar, acompanyada per la banda, la seva pròpia música va ser la violoncel·lista Flavia Escartín (**Escarteen Sisters**) que va cantar ?Blau?. Tot seguit, va ser el torn del guitarrista de **Darío Barroso**, que va interpretar ?Llucalcari?, mentre cantava taral·leiant amb **Pérez Cruz** fent-li les segones veus.

Silvia Pérez Cruz i Darío Barroso Foto: Jordi Calvera / Voll-Damm Festival de Jazz de Barcelona

El tema que va presentar **Marina Sala**, ?Gorriones?, no era en realitat compost per ella mateixa,

sinó per **Sebastian Wesman**, que li va 'regalar'. I sentint-la cantar-lo, amb la seva delicadesa i tècnica curada, no hi ha dubtes del perquè. I de pardal en pardal, van enllaçar -amb un espectacular i vibrant pont- aquest tema amb el de **Juan Pastor**, que va aportar profunditat amb el contrabaix, la seva veu greu i la seva 'Nana del gorrión'.

També va presentar un tema propi **Aleix Tobías**, 'Sol' (<https://www.youtube.com/watch?v=scmDumTMjxo>): un esplendorós i cadencial instrumental, que es va complementar amb la guitarra de **Barroso** i la veu de **Pérez Cruz**, a més de **Pastor** i **Delgado**, que s'hi van afegir per portar a un altre univers aquesta peça que el percussionista havia ideat inicialment per tocar tot sol. Per acabar aquesta darrera secció del concert, el protagonisme va quedar en mans de **Delgado** i Laia Escartín (**Escarteen Sisters**). El pianista va ensenyar 'Sin cuenta' (https://open.spotify.com/track/0Fu44gkTYuVPgKI9JL7Msf?si=n_FyYq50SZC9LE3LcJP_jA), un tema que ja interpretava amb **Barroso** i **Pérez Cruz** al seu àlbum de debut, *La punta de l'iceberg* (Edicions Albert Moraleda, 2020). I per últim, la violinista va entonar 'Asteroid In The Void?', fent finalment cantar el públic amb ella.

La darrera cançó va dedicar-la **Pérez Cruz** a tots aquells músics que no poden fer concerts per culpa de les restriccions: 'Todas las madres del mundo' (<https://www.enderrock.cat/noticia/22213/silvia-perez-cruz-triomfa-premis-lumieres>) -tema inclòs a *Farsa (género imposible)* i que, amb lletra de Miguel Hernández, forma part de la banda sonora de la pel·lícula *Josep* (Aurel, 2020)-. El toc de queda no va deixar temps per gaire més. **Pérez Cruz** sí que va intentar començar a cantar a tall de *bis*, a cappella i amb tota la banda, 'Folegandros?' (del seu disc debut *11 de novembre* (Universal Music, 2012)), però va ser tendrament interrompuda per **Delgado**, que carregat amb un pastís ple d'espelmes, va desitjar al costat dels altres músics, un feliç aniversari a la cantant, que just el dia anterior havia fet anys.

Lucas Delgado, Marina Sala Sáez, Sílvia Pérez Cruz, Laia Escartín, Juan Pastor, Darío Barroso, Aleix Tobías i Flavia Escartín Foto: Jordi Calvera / Voll-Damm Festival de Jazz de Barcelona

La nit, amb tot, va ser d'allò més especial. Començant per l'especial que és gaudir en directe de **Pérez Cruz**, seguint per com de bonic i inusual és veure artistes de la seva talla compartir l'espai amb músics novells, i acabant per com de bé ho feien tots. Així, **Pérez Cruz** ens va descobrir tot un nou planter de projectes afins -a qui no tinc clar sí l'epítet de 'joves promeses' els escau, perquè excedeixen l'adjectiu 'prometedor'-, amb qui va desplegar sobre l'escenari complicitat, humilitat, i un punt d'orgull de mare. I, per aquells que no vau poder-ne gaudir, el Voll-Damm Festival de Jazz de Barcelona ha organitzat una nova cita d'aquest espectacle pel 22 d'abril (<https://www.jazz.barcelona/es/c-3407/SILVIA-PEREZ-CRUZ>), dins del 'retrat d'artista' que el cicle dedica a **Pérez Cruz** en aquesta edició.